

Aldrig vi

Jag såg dig komma över fälten
Likt en vit och ädel ark
I dina ögon var jag hjälten
Du såg mig orubblig och stark
Kanske fanns där nån sorts sanning
Som bara svepte oss förbi
Som en osalig förbanning
Blev det aldrig något vi

Du var seglet jag var skutan
Ändå kom vi ingenstans
Du var den som lämnats utan
Jag var den som aldrig fanns
Kanske fanns där dock en havsbris
Som bara svepte oss förbi
Det är så sorgligt att en halvkris
Kan slå itu begreppet vi

Jag får väl bära mina misstag
Så får du bära din replik
Genom ömsesidigt misshag
Blev vår helgedom relik
Men visst fanns där väl en närhet
Som vi lät oss dra förbi
En helt obesudlad kärlek
Som aldrig tilläts att bli vi

Du var så vacker över fälten
Hur fick det sluta i nåt sjukt
Utav den rakryggade hjälten
Blev nåt urlakat och mjukt
Men visst fanns det nåt vi borde
Men bara lät oss gå förbi
Utav allt vi aldrig gjorde
Blev vår kärlek aldrig vi...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren JJ med Poeter.se id #11119 innehar upphovsrätten